

Halina Auderska *Chcemy być inni*

Osoby: Paweł („zapowiadacz”); „mistrz” Dominik; Jerzy (w roli ojca); Adam (w roli syna); Ewa (w roli córki); Krystyna (w roli matki).

Słuchowisko rozgrywa się w studenckim teatrzyku młodych i „nowoczesnych”, którzy buntują się przeciwko polskiej idei teatru patriotycznego i heroicznego. Chcą się również odciąć od wspomnień wojennych, opowieści o strachu i przemocy. Po występie Pawła, „zapowiadacza”, który wyklada linię ideologiczną i artystyczną teatru, rozpoczyna się właściwe przedstawienie – „tragedia absurda” *Mój dom*. Przedstawienie opowiada o problemach pewnej rodziny w powojennej Polsce: konflikty koncentrują się wokół postaci ojca, który wrócił z wojny jako inwalida i bohater narodowy.

Ewa i matka troskliwie opiekują się ojcem, jednak Adam zachowuje się wobec niego nieprzyjemnie i wrogo. Adam wykrađa ojcu pamiętniki i dowiadyuje się z nich, że ojciec wcale nie walczył w kampanii warszawskiej (nigdy nie dostał przydziału), nogi stracił, transportując jakieś niepotrzebne dokumenty, które dał mu – jako rzekome rozkazy – jeden z napotkanych oficerów, aby zaspokoić jego potrzebę misji i działania.

W trakcie przedstawienia w teatrze wybucha pożar.

Rankiem po pożarze Paweł przychodzi do mieszkania Ewy i Adama, aby wspólnie zrekonstruować wydarzenia ubiegłej nocy. Adam próbował ratować z palącego się budynku teczki zawierające rękopisy dramatów napisanych przez Dominika, „mistrza” całej grupy. Chłopak stracił jednak przytomność (pamięta uderzenie w głowę); z teatru wyniósł go Dominik, zostawiając teczki w budynku. Teczki odnalazł później Paweł, gdy wrócił do teatru razem ze strażą pożarną – znajdowały się w nich niemal wyłącznie puste kartki. Dominik oszukiwał grupę, że pisze dramaty dla ich teatru, a Adam ryzykował życie dla bezwartościowych papierów.

Oprac. Agata Łuksza